

35. szám.
 Septemb. 1-én 1866.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50
 kr. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúsnál. —
 Kiadó hivatal Pest, barátko-tere 7-ik szám.

XVII. kötet.

A király árnyéka.

Előtte fény, utána árny,
 Azért mondják, hogy „nagy király,“
 Kiket lába alá tiport,
 Azok közül büszkén kivál.

Koronájának ágai
 Tört nap sugárt villámlanak;—
 Hanem mögötte mindenütt
 Hosszú árnyéket vet a nap.

S fény, árny, jár véle mindenütt,
 Márványba vésve a szöveg,
 Fényéről szól — diadalív.
 Árnnyáról — márvány sirkövek.

Két tábor: hátul és elől,
 Királynak van ily udvara!
 Előtte jár a győzelem:—
 — Utána jár a cholera.

K—s M—n.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

No csakhogy eczer valahara kormány izs ata mar ki olyan rendeletet, a ki altalanos te-cziszben fogja riszesülnyi; igazan nipszerü ren-delet. Irtem alata cholera manifestumot, a hol megparancsoltatik alatvaloknak, hogy csak *jo vörös bort igyanak*. Ilyen kormányrendeleteket olvasunk minyajan szivesen; mivelhogy sem törvényeinkel, sem szazados szokasainkal nem elenkezik. Mar most csak azutan miltoztason mig riszletes utasitast kibocsatanyi, hol fognak osztogatnyi azt a jo vörös bort, a kit kormány rendeletire tartoznak meginya hü alatvalok?

mert azt csak nem remilenim, hogy engedelmes alatvaloknak vitkes mulasztásra adatik alkalom az által, hogy meginanak ök jo veres bort kor-mány rendeletire:— de ha nincs?

Vagy talan cholera izs csak „titulus biben-di,“ mint töbi alkotmányos kirdiseink. Ismerek olyan tisztelt hazafit, a ki mindennap leisza ma-gat magyar ministerium medvebörire. Atul tar-tok, hogy hamarab megkapunk medvit, mint medvebört.

Az a franya Bismark nagy szeget ütöte fe-jembe, mikor burkus orszaggyülsen szegin len-gyel képviselöt azal kieligítete, hogy mit lar-

maznak lengyel kipviselők lengyel nemzet miatt, hiszen Königgracznál lengyel katonak nagyon jól verettek, minthogy nagyon jól verettek, ergo nagyon meg vannak eligedve, s minthogy nagyon meg vannak eligedve, tehát lengyel nemzetnek nem lehet semmi kivánsága isz. — Ejnye! ha lengyel katonak nem olyan jól verettek volna, ha magukat elkergetnyi engetek volna, de jól jartak volna; most azt mondana Bismark: „oho, it baj van, lengyel katonak nem hadakoztak nagyon, lengyelek nincsenek megeligedve, ezen segítenyi kel; mar most csak muszaj lesz lengyeleknek valamit — *igirnyi*.“

Böszörményi Laszlo barátom soha nagyob igazságtalanságot nem szolota, mint mikor azt merte megalítani, hogy a mi főb politikus újságlapjaink nem híven kipviselnek a jelenlegi magyar orszagos szellemet. Collegam refutatiojara a „Pesti Naplo“ 14- is 15-dik augustusi számjait mutatok fel csak.

Mikor mig hire isz alig jarta, hogy azok a fránya burkusok betlaljak Magyarorszagba isz tivedezni valahol, oly gyüloletesig szalota meg minyajunkat fülitül a talpaig, mint ipen a muszka betöriskor; hogy magam isz mindenfile kiirto insectenpulverekrül gondolkoztam: hogy foghatnik nekiek artanyi. — Kit savanyuvizes kutacskamat a hataromban mar előre meg is arsenicumosoztam: hogy mint a legyenek ligyviztül, — ipen ugy huldogaljanak el burkuskak isz cholera nilkül. Hat mig masok mi mindenfilin nem törtik fejüket, a burkuskak viletlensiges betörisük alkalmatlansagara? — Azonban ezen altaianos gyüloletesiges irzist csak most fokozta fel a Naplo a magasagban, midön a nevezet számjaiban kit levelet tesz közü: egyiket az öcsim uram Kuba Janostol, — azon orszagunk hatarszili varoskakkbul, hova a burkusok — nem igen tudvan jól a Karats uram geographialis mapajat — akaratlanul betivedeztek. — Ezen levelekben a Naplo irtoztatosagokat elbeszili felülük. Megritkitasozot betükel jegyzi fel ezen irtoztatosagos tetek közül a legborzasztosagosabat: „hogy egy ihes burkus frajter 25 tojast magatul megete — s plane: *„hogy mig egy anal isz iheseb kaplar a kotlos tyuk alol is megete a tojasokat.*“

Baboltsay Izsak, Tarczal varos nihai irde-mes] notariusa „Fata et vicissitudines oppidi Tarczal“ czimü munkajaban, — igaz, hogy mint szemtanu ezelöt kitszaz esztendővel, retentösigeeket feljegyezte az akori nimetek betöriséről: mikipen szurtak dsidajok vigire artatlan szopos gyerekeket, ugy lovagolvan vigig Tarczal varosat; s mikip keritettik aztan vagy két hét mulva kizre hajdonicalis kurucz gyerekek, Szikszo is Geszthely közöt sogorakat, s mind egy labig, szamszerint m. e. 2000-et, a Hernad partyan mikip huztak karoba, mig pedig hogy a belső riszük meg ne sirüljön — csak a börtük ala nyomtak a karokat, s a nyaka csigajanal pedig kihuztak, hogy mig harmadnapra isz meghalatzot az orditasuk vagy két mirtföldnyire. No de ezek a 17-ik szazad vigin isz irtoztatosagok voltak; most mar ezeket csak mesinek tartjuk. — Most a 19-ik szazad civilisatioja azt kivanya az elensigtül, — hogy ha elib le isz zündnadelgewehrezet is a vizbe isz ölte vagy 200-ezer katonasagot — azirt mihelyt egy csendes neutralis magyar varos hatarara eljutota, kopogtason szipen az ajton, is ha nem halya belül a „tesik“-et, tüstint fuvason hatralot, is meg se pihenye orszag hataraig, — s ha jarkal isz fel is ala az orszagban, jarjon ugy csendesen, mint a Maria Czelbe, vagy Maria Potsra menő jambor bucsusok. — A minösiges hiba volt Baboltsay Izsakus uram idejiben a gyermekgyilkoskodas, ipen ugy megrovast irdemeli a Naplotul — mint egy nagy hazai párt vezirlapjatul — a burkus katonasag torkoskodasa a mai szazadban. Meg is tete hatasat ezen levil; in rögtön magamat elhataroztam, hogy mihelyest legközeleb a mi katonasagunk fogja viszontlatogast tenyi Poroszorszagba, in isz elmegyek önkintes benevolus spectatornak; is ha ük megetik kotlosok alul tojasokat, in meg fogok otan szinte enyi — ha megjehzek — a tojasoktan a kotlosokat; is akor aztan a „Kreuzzeitung“ — a la „Pesti Naplo“ — in rolam isz had irja egy taulsagos levelet.

alazatos szolgaja

Tallerossy Zebulon.

Egy bécsi lap pesti levelezőjének hiteles tudósításai.

Tisztelt szerkesztő ur!

Leghitelesebb kútfők nyomán tudósíthatom önt, hogy a magyar ministerium kinevezése már annyi, mint bizonyos.

1-ör is a Pesti Hirnök szerkesztője kiadta már a rendeletet a szerkesztőség szöke és nagyonszöke tagjainak, hogy fekete hajpomádét tartsanak kéznél, mert azon a napon, melyen ez meg fog történni, universalis gyász lesz: a kihordók gyászfátyolt kapnak a kalapjaik mellé, s az ujsághajtogatónék nappalra megfogadtatnak praeficiáknak, kiknek kötelességük lesz a „47“-et elsíratni.

2-szor. Most érkezett le gőzhajóval az első küldemény Bécsből, mely az előkészületeket jelzi: t. i. harminczhárom ferslág tele a bécsi magyar udvari kancellária személyzetének frakkjaival, a mik Bábeles nagyszabóhoz azon czélből küldettek, hogy varrassék a gomblyukak helyébe zsinór: a magyarok azt fogják hinni, hogy olyan az igazi atilla.

3-szor. Mult vasárnap Kákay Aranyosnál testvéresülési kuglizás volt, melyre az ellenzéki lapok szerkesztői személyzete is meghívottat.

Mint tudom, a Pesti Napló szerkesztője ott is volt, és számtalan Bruderschaftokat ivott a Magyar Világ szerkesztőségével; a Hon szerkesztője azonban, valószínűleg külföldről kapott ellenparancs következtében, elmaradt.

4-szer. A kormány és a Pest városi magistratus között folynak az alkudozások a váczi- és országút hosszában felállított vásári bódék tárgyában; a kormány ki akarja fogadni ministerialis bureauknak, minthogy egyszerre annyi üres localitas máskülönben nem volna kapható.

Mint bizonyos kútfőből hallom, most már csak arra várnak még a ministerium kinevezésével és az országgyűlés egybehívásával, hogy a cholera megszűnjék, mert ilyen veszedelemnek csakugyan nem lehet kitenni az ország atyjait, sem pedig azt riskirozni, hogy mindjárt első intrádára azt mondja a roszakarat, hogy a magyar ministerium halandó.

Holnapután többet tudok meg, és így holnap bizonyosan tudósítom önt.

Bendeguz Lügewakker

(kezdem én is megmagyarosítani a nevemet, egyelőre csak a keresztnevemet, ez is egy jelenség a fentebbiekhez.)

A chinai Lang—fing—er szabadalmazott patkánykereskedőnek levele tibeti ügypártáshoz.

Buddha és Brahma adjanak neked minden jókat. (A mi ha meglesz, te énnekem provisíót fizetsz tőle 1½ perzentet, mert az én közbenjárásomra kaptad.) Nekem már adtak. A hizott kutyák és kövér patkányok, a mik magazinomban vannak, igen jól kelnek. Chinában ez a csemege.

Most azonban a kutyahús és patkányhús engrossistaság mellé még nyitottam egy emberhús detail kereskedést is, s az is igen jól megy.

Nehogy pedig azt hidd, mintha itt emberhúst ennének, (annak csak a vérét szokás kiszíni) tehát megmagyarázom neked, hogy itt most a Taipingok ellen ki kell állítani nem tudom én hány száz ezer mandzsut. A mandzsuk azonban, épen itt lévén a rizsarátás ideje, restelnek maguk elmenni, s inkább fogadnak maguk helyett más embert, a kinek erre kedve van. Ilyen pöttyöt cizkiket liferálok én.

A napokban odajön hozzám Bir—kás falu előljárósága (ott fekszik mindjárt a Yan—cse—kiang mellett) s mondja, hogy nekik két legényre volna szükségük, mert két ujonzot kell állítaniok a taipingok ellen.

Mondok én nekik: „ha kenteknek két ujonzot kell állítaniok a taipingok ellen, akkor kenteknek öt legényre van szükségük, mert három bizonyosan un—taugliik—nak fog találni az assentáló mandarin.

A biz igaz, mondák az előltojárók, s aztán megalkudtak velem öt darab legényben, darabját ötven dirhámval fizetve, fel is vitték mind az ötöt az assentáló mandarinhoz, abban a reménységben, hogy majd az kettőt ott fog belőlük, a másik három meg elkergeti világgá.

Hanem hát az történt, hogy az assentáló mandarin mind az ötöt taugliknak találta; ugy

Ha így még jobb ?

Nehogy panasz legyen miatta, hogy sok pasasírt szedtem fel a szekerekre, hát azt a kettőt nem veszem fel, csak oda kötöm a saraglyához ; s szabad lesz nekik a szekeret tolni, mikor sár van.

de neki nem kellett a bir—kás—i előljáróktól több, csak kettő, tehát hármat visszaadott nekik.

Az előljárók aztán azt mondták a megmaradt három legénynek, hogy „alá is ut, fel is ut; mehetnek Brahma és Vishnu hírével!”

„De nem addig van az, mondának a legények; minket már megvettek kentek, minket már tartsanak kentek.

Jönnek aztán hozzám nagy kétségbeesve az előljárók, panaszolják, hogy ime hogyan jártak? most ezt a három superplust nem tudják hogyan lerázni a nyakukról?

„Tudják mit kentek? mondék nekik; dug-

janak kentek szalmacsutakot a három eladó legény gallérja mögé, álljanak ki velük a vásárba, s adják el más falubelieknek, a kik hasonló dologban járnak itten, mint kentek.“

Ez a tanács nem tetszett az előljáróknak, ők már nem érnek rá. ők haza akarnak már menni, s utoljára nagy kérésükre, könyörgésükre, beleegyeztem, hogy visszaveszem hát a három superplust, fejenként tíz dirham felülfizetés mellett. Én aztán még aznap eladtam őket másik falubelieknek, újabb ötven dinárokért

Adjon a Buddha teneked is hasonló jó üzleteket!

hű társad, **Lang—fing—er.**

A velencezi kalmár.

— Vagy kétszáz izét fizetsz, vagy egy font húst engedsz kimetszeni az oldaladból.

— Hm! De mikor én sem kétszáz izét fizetni nem szeretnék, sem az oldalamból egy font húst kivágnai nem akarok.

Hírlapi böngészetek egy és ugyanazon bécsi lap két hónapi folyamából.

Jun. 16. 320 ezer német szövetséges, meg 780 ezer osztrák, az annyi, mint 1 millió százezer; legalább is két annyian vagyunk, mint a burkusok, taliánok. Kenyérre kenve eszszük meg őket. A puskáink is jobbak; aztán majd meg kell nézni, hogy tudunk mi a puska-tussal dolgozni! Hát még a huszárok!

Jun. 20. No szép kis ellenséggel lesz dolgunk. Csupa családapák, a kik sirva panaszkodnak az uton, hogy nekik háboruba kell menni. Szánalomra méltó ellenfél! no de bizonyosan lesz annyi eszük, hogy mikor minket meglátnak, hát iparkodnak lőtávolon túl tenni

magukat. Hogy rettegnek a panduroktól, meg a dalma-táktól! csupa nevetség.

Jun. 22. No még az is hozzájárul az ellenség veszedelméhez, hogy hadvezérei oly hallatlanul eszevesztettek. Még kétfelészják a hadseregeket, s úgy akarnak betörni. A legnagyobb stratégiai baklövés Hannibál óta! Most előttünk egészen nyitva áll az út Berlingig. Csengő muzsikaszóval mehetünk be.

Jun. 26. A burkusok betörték Csehországba. Azaz hogy becsaltuk őket, hogy mint a patkányokat, összefogdossuk. Most aztán semmivé kell őket tenni; azon alul nem alkuszunk. Még a mi burkus életben marad is, reversálist kell adni magáról, hogy, ő semmivé van téve, meg-

szűnt lenni; lapunkra ezentul burkus fejekkel is lehet előfizetni.

Jun. 28. A hadiszerecnse eddigelé változandó: egyszer a burkusok vertek meg minket, másszor meg mi verettünk meg a burkusok által. Vitézül harcoltunk, s hogy a burkusok milyen rosszul lönek, annak tanúsága az, hogy még eddigelé egy újságíró sem esett el. Egyébiránt eleinte így szokott ez menni. No de majd végül.

Jun. 30. Könnyű volt a burkusoknak pillanatnyi előnyöket vivni ki; hanem hiszen elég sokba került ez nekik. Nem tudjuk, hol vesznek második hadsereget, a mivel a háborut folytathassák. A cholera is kiütött közöttük, most nekünk csak állni kell és nézni, hogyan hull rakásra az egész sereg magátul.

Jul. 4. Hja ez nem volt a burkus érdeme! hanem az átkozott gyutüspuskáé, azé az ujmódi pokolgépé. Meg az a fatális löporfüst. Egyébiránt ne beszéljünk most erről hosszasan.

Jul. 10. Most következik még a haddelhadd. Még azok nem voltak a mi igazi katonáink, a kikkel eddig találkozott a burkus: de most jön még a styriai Landsturm! hát még a bécsi Bürgerwehr! No hiszen az előtt álljon meg a Bruder Danziger, ha van lelke. Hát még mikor a törökjános huszárok megindulnak! Itt fognak a poroszok mind a Dunába befojthatni irtalom nélkül. De meg is érdemlik. A vademberek! Harcz a késdöfésig!

Jul. 20. A burkusok ugyan számra nézve kétanyian vannak, mint mi, hanem ezt helyreüti a lelkesedés, a mit a bécsi nép, fővárosa védelmében ki fog fejteni. Mi arra az időre áteszszük szerkesztőségünket Pestre. Mi a magyarokat is nagyon szeretjük.

Jul. 24. Nem kell már félni. Most állt elő egy mérnök, a ki vállalkozott 24 óra alatt mind hátultöltő-alakítani a mi puskáinkat. Akor aztán miénk a diadal.

Jul. 28. Bizony nagyon okos dolog volt, azt a fegyverszünetet megkötni: már csak hiába a békeség mindennél előbbvaló.

Augustusban. No hála istennek, a béke meg van kötvé; de hogyan is lehetett mi nekünk a poroszokkal összevesznünk? Hiszen azok is németek, és előfizetőink. Aztán derék méltányos emberek: tőlünk egy darab földet sem akarnak elvenni, csak a szövetségeseinkétől. Béküljünk ki velük, aztán együtt neki Napoleonnak!

Üstökös-népdal.

Minden kukoricza elfagyott . . .
A szeretöm ejhahj elhagyott,
Most hát az én szívem olyan már,
Mint a fonyadt kukoriczaszár.

Fekete ez aföld, ez a kún . . .
Szeretömért ejhahj nagy a búm,
Szomorú vagyok én, mint az ősz,
S mint a faczér kukoricza-csösz.

Hejh be csúffá tettél Nagy Teris . . .
Elfagyott uрам a kender is,
Még utóbb egy madzag se' akad,
A kire felkössem magamat.

K—l J—s.

Fürdői életképek.*)

Mióta egy némely politikai lap jónak látta a vidéki leveleket iratni Pesten, úgy hiszem, az Üstökös is megteheti ezt. — Irok tehát önnek fürdői leveleket Pesten, melyeknek azonban azon egy érdemök van, hogy ha bár tapasztalataimat itthon írom is le, de azokat a hely színén gyűjtöttem. — Attól ne tartson ön, hogy talán kiegyenlítési programot kap tőlem. Született egy ily csodaállat 1862-ben ugyanezen fürdőn, mely a „Magyar Sajtó“-ban nyert indigenátust, de azzal egyszersmind deficiált is. — Politikáról sem írok, mert a fürdői politika leirhatatlan.

De félre a komoly tárgygyal, ez nem az Üstökösbe való, nem is ily czélből kezdtem levélíráshoz, hanem hogy egy fürdőn évenként összegyülekező számos, vidám kedélyű magyar társaságnak néhány tagját akarom az Üstökös olvasóinak bemutatni. — Mielőtt azonban ezt tenném, néhány utközben látott csodabogárral fogom önt megismertetni.

Az első egy postakiadó. — Állomásra érkezve, kiszálltam, s be akartam menni a városba, hol dolgaim miatt egy napot késnem kellett. A pályaudvartól egy órányira fekszik a város, hová az utasokat a postaszeker szállítja. Ámbár láttam, hogy a porban, és rendkívüli melegben az utazás valóságos tortura lesz. Választásnak helye nem lehetvén, elszántam magamat a bárkára; de a postakiadó határtalan megvetéssel kijelentette, hogy ő egy passasier kedvéért be nem hajtát a városba, hanem bevárja az alsó vonatot is, s azzal felrakodott pár vig czimborával a szekérre, s a legközelebbi faluba mentek mulatni, magukkal vive az egész postai szállítmányt, pénzes, s egyéb levelekkel, hirlappokkal, melyekre a városi közönség hiában várakozott.

Késő délután Steyer földre érvén, egyszersmind bejutottunk az örökös eső hazájába. Egyik állomáson második osztályu kocsinkba vasuti hivatalnokocská lépett be, mit abból gyanítok, hogy jegy és igazolvány nélkül ingyen utazott. Hozott magával a kocsiba egy

*) Kérjük e találó életképek folytatását.

sáros, lutskos pudlit, melyet az utasok közé a pamlagra helyezett. Ki van függesztve, hogy: „kutyát a kocsi-ba vinni nem szabad.“ Vagy ezen szabály csak a fizető publicumnak szól, s az ingyen utasok kivételnek.— A pudli, gazdástól együtt kiszállt a legközelebbi állomáson, és így bajunk panasz nélkül megszűnt.

Délután 5 órakor érkezünk Pragerhofba, hol vár-nunk kellett 5 órát a bécsi vonatra.— Pragerhofban három földit találtam: az egyiket a szolga „Herr Doctor“-nak czimezte, ez a másikat „öreg Pap“-nak szólította, a harmadik pedig, mint később a fürdőn megtudtam — a „Bús magyar.“ A fürdőre éjfél 12 órakor érkeztem, s másnap reggeli 5 órakor már a forrásnál voltam, hol a Herr Doctort is találtam, kivel a Pragerhofi ismeretség folytán az egész viz-ivás alatt, de további otlétemben is többször együtt sétálván, tőle tudtam meg az alább bemutatandókat.— Ne ütközzék meg tehát ön, hogy ámbár ez évben először voltam e fürdőn, mégis korábbi időkről is irok, mert ezeket a Herr Doctor mondta el körülményesen, tehát levelemnek ezen része sem körösi gyártmány.— De lássuk már most a tisztelt egyéniségeket.

Mindenekelőtt bemutatom az Öreg Papot. Reggeli 5—5 $\frac{1}{2}$ óra közt kullog a forráshoz egy fáradt, kétségbeesett kinézésű egyéniség. Ki őt látja, meg kell sajnálnia. Valóságos bibliai inaszakadt, megtestesült desperatio.— A poroszok elől a fürdői forrásig megállapodás nélkül futott; csak a pusztai életét megmentett Jungbuntzlau millionár nézhetne ki ily kétségbeesetten.— Rendesen négy pohár vizet iszik, 20—20 percnyi időközzel. Ezalatt senkivel sem beszél, lesütött fővel, egyedül bujdosik félreeső helyeken, mintha az elveszett paradicsomot keresné. Megtagadja testvérjét, barátjait, nem ismer senkit, ha megbotlik is benne.— Azonban a 4-ik pohár utáni 20 perc leteltével kell őtet megnézni. Kedve, mint a hó-görgeteg, pillanatonként növekedik, 7 $\frac{1}{2}$ órára a curát elvégezte, s az egész ember ki van cserélve; gyors léptekkel a kávéspohár után rohan, melyért távolról integet a szolgának, s a Terrasse-ra érve már készen találja. Ezt 4—5 kipfli vehiculummal lenyeli, az utolsó kortynál bal kezével zsebébe nyul szivarért, s mielőtt jobb kezével poharát letette, a szolga már készen áll égő gyufával, s egy csomó hirlappal, melyeket szivar mellett szinte oly mohón nyel, mint nyelte a kávé. Megtörténik, hogy az Öreg Pap elaluszsa az első pohár vizet, de ez őtet nem hozza zavarba. Ilyes esetben a vizivást kezdi a 2-ik pohárnál, 7 $\frac{1}{3}$ órakor okvetlen a kávéasztalnál van, mert egész napi jókedve odalenne, ha nem ő kapná az első pohár kávéját.— Reggeli után 9 óráig szivaroz, s a hirlapokban böngész, ezalatt összegyűl, és kávéz az egész magyar

társaság.— A mint kilenczet üt az óra, feláll az Öreg Pap, s „azt tartom, menjünk“ felhívással a „kuglizó“ helyre indul, hová a társaság nagyobb része követi. Itt van azután elemében az öreg Pap. Élénk, virgoncz, elméncz, vállalkozó, kivált ha néha-néha vaktában egy jó dobást tesz. Kitünő kuglizónak tartja magát, a legnehezebb dobásokra fogad, s vállalkozik, melyek — természetesen — soha sem sikerülnek neki, s ilyenkor meg nem állhatja, hogy egy „elrántottam“ excusatióval ne éljen. A kuglizó társaságot fél 12 óra előtt szét nem bocsátja, de akkor — ha senki nem is — ő fut a zuhany alá, onnét haza öltözködni. Fél 1 órakor az étteremben ül, levest soha nem eszik, háromféléből álló ebédjét egyszerre hozatja, s legfeljebb 10 perc alatt el is költi. Az utolsó falatnál fizet, s fut a kávéasztalhoz feketét és szivarfüstöt nyelni.— Kávé utánra készen áll a whist-partie, mely tart 6 óráig; akkor egy pohár vizet iszik, a hegyekre fut, 7 órakor ismét 4—5 kipfli vehiculummal kávé szörpöl, utána friss hirlapokat nézeget, 8 órakor színházba megy, 10 órakor lefekszik, s a boldogok álmát aluszsa, hogy reggeli fél 6 órakor ismét inaszakadtan vánszorogjon a forráshoz. Ez az ő életmódja 10 év óta, mintha csak azért menne fürdőre, hogy kávéit igyék, kuglizzon és whistezen.

Tessék nézni a 2-ik egyéniséget, ki a Bús magyar név alatt ismeretes. Ő testvére az öreg Papnak. Betűről betűre aképp használja a fürdőt, mint bátyja, az öreg Pap.— Kávé előtt szinte oly desperált, bujdosik, csak hogy ellenkező irányban, mint bátyja, — minden pohá viznél, legfőképp pedig a kávéasztalnál találkozni együtt kugliznak, együtt fürdenek, de az ebédnél elmarad bátyjától, s a fekete kávénál rendesen utolsó. Mindennap whistez. Ő is — valamint bátyja — mindennap minus, s mindkettő azzal fejezi be naponkint a whistet, hogy „no várjatok csak, majd holnap kamattal fizetitek vissza;“ de bizony 10 év óta soha sem incassáltak kamatot. Bús magyar ur whist után együtt iszik és sétál bátyjával, együtt kávéznak, a színházig elkiséri, bele azonban még soha sem ment.

A fürdői élet legvidámabb szaka színházi előadás alatt van, midőn a magyar társaság legnagyobb része egy csomóba olvadva, a sétatéren adomáz, élcezz néha 10 óráig. Itt leginkább elemében van az öreg Pap, ha t. i. a színház czethala be nem nyelte.

(Folyt. köv.)

J.

Tavaly és most.

Tavaly a magyar nemzet gyakorolta a passiv ellenállást, most pedig a kormány gyakorolja a passiv ellenállást.

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. Nincs olyan bolond dolog a világban, a mi mai nap meg ne történhetnék.

— — Egy jó anagrammát csináltam: abból a szóból „Mexico“ az jön ki betűelrakással, hogy „megszokik.“ (Az ám, aztán két pont kell még az „o“ fölibe, aztán igaz is lehet.)

— — (Magyarázza meg kend egyszer világosan és áperthe, mi az a centralizatio, mi az a dualismus, és mi az a federalismus?) Azt pedig nagyon könnyű megérteni: centralizatio az, mikor az összes birodalomnak nincsen alkotmánya; dualismus az, mikor Magyarországnak is külön, a lajthántuli tartományoknak is külön nincsen alkotmányuk; a foederalismus végre az, mikor valamennyi tartománynak külön külön és egyenkint nincsen alkotmánya. (Már most ezek közül melyik hát a legjobb?)

— — Most aztán az a 33-ezer lélek, a kiket a burkus Bajorországtól annectál, jár a többi bajorok között a legjobban. (Hogy hogy?) Hát ugy, hogy Bajorországnak 20 millió tallér hadisarcot kell fizetni, s az alól az annectált bajorok, mint új poroszok, már most szépen kihuzzák magukat.

— — A bajor király is megtanulta most, hogy mi az a „jövő zenéje“? Ez olyan muzsika, a hol gyutús puskával furulyálnak. Ez az opera többé került neki, mint Wagner Richard valamennyi compositioja.

— — Már meg azt a combinatiót csinálja valami heverő újságíró, hogy a római pápa odaadja Rómát az olaszoknak, az olaszok aztán cserébe a pápa világi birtokául átengedik neki Velenczét. Ezt én semmikép sem hihetem; mert a hol a pápa van, ott bizonyosan sok pap van, a hol sok pap van, ott sok bucsujárásnak kell

történni; Velenczét azonban csak víz hátán lehet járni. Már pedig bucsujárásnak elégszer, de bucsuladikázásnak soha sem hallottam híret.

— — Mult csütörtökön küldték el Bécsből a poroszoknak azt a húsz millió ezüst forintot. Ez volt aztán az igazi *áldozó csütörtök*.

— — A béke megszületett. (Nem ártand rögtön beiratni az életbiztosító intézetbe.)

— — A Pesti Hírnök annyira nem akar concessiókat tenni a nemzetiségeknek, hogy a *Román-házbán* lakván, azt is *Oláh-háznak* nevezi.

— — Hanem bezzeg azt hogy fogja tisztára mosni a Pesti Hírnök? A mexicói császár elleni összeesküvést nem a liberalisok, hanem az óconservatívek szőtték fonták. Már most a Pesti Hírnöknek, mint az óconservatívek lapjának, kötelessége az óconservatívek ez antidynasticus felforgatási kísérletét indokolni!

— — A jámbor holsteiniaknak az volt legelőbb is a bajuk, hogy Dánia nem adott nekik *olyan* alkotmányt, a *milyen* nekik tetszett; erre megszabadította őket Ausztria a dánusoktól; midőn aztán az lett a bajuk hogy Ausztria nem adott nekik *akkor* alkotmányt, *mikor* nekik tetszett; — most aztán a porosz megszabadította őket az osztrákoktól; most aztán az lesz a bajuk, hogy a burkus *akkor, olyan és annyi* alkotmányt fog nekik adni, a *mikor, a milyen és a mennyi* neki fog tetszeni; az pedig nem lesz kellemetes.

— — Azt mondják, hogy a leendő új magyar miniszterium az ó conservatív urakból fog összeállíttatni. (Már hiszen hogy borbult lehet ezetet csinálni, azt magam is tudom; hanem hogy visszafelé ezetből lehetett volna valaha bort csinálni, azt ugyan soha az öreg apám sem hallotta.)

— — No egy német az industriának mégis meghonosította a porosz háborút Németországban. (Melyet?) Hát eddigelé Németországban nem volt papiros pénz, most azután mind azok az országok, melyek a porosznak hadikárpótlást fizetnek ezüstben, saját használatukra viszont ugyanannyi papiros pénzt nyomatnak, s ez az új industria.

Az „Üstökös“ telegrammja.

Bach visszatér — (no ne tessék megijedni) csak Rómába.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Ország-ut 18. sz. 2-ik emelet.)

Nyomatott Emich G. magy. akad. nyomd. Pesten 1866.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: *Jankó*. — Metszi: *Polák*.